

(کیش تو مذهب تو دین تو اسلام تو کو)

ساقیافصل گل آمد می گلغام تو کو آب تو آتش تو بیخته تو خام تو کو
 گر ترا همسری سرو من است ایشمشاد سیب نونار تو عناب تو بادام تو کو
 گفته بودی بسرت آیم اگر جان بدهی خط تو نامه تو بیک تو بیغام تو کو
 در چمن پیشه رندان همه مرطل است و ایاغ کارتو پیشه تو شیشه تو جام تو کو
 گریائی بسر کشته واصل بنماز کیش تو مذهب تو دین تو اسلام تو کو
 (واصل کابلی)

غزل فوق را یکی از دانشمندان محترم و مشترکین ارمنان آقای
 (امیر احتشام) اداره ارمنان ارسال داشته و چون از حالات و آثار ادبی
 این شاعر گرانمایه افغانی فعلا چیزی در دست نداریم در آتیه امید است
 که بهمراهی فکر بلند آقای (آزاد) کابلی معاون سفارت علیه افغان
 بنکارش شرح حال و آثار وی موفق گردیم .

و هم از بخت خویش سیاس گذاریم : که در مرکز و ولایات
 خارجه و داخله از هر طبقه و طایفه فقط دانشمندان و خداوندان ذوق
 سلیم بحکم سنخیت و جنسیت جمیعت مشترکین مجله ارمنان را
 تشکیل می دهند .

آری همین افتخار خاص و مباحات مخصوص است که با همه
 گرفتاریها و ناملایمات روزگار مارا بتعقیب مسلك ادبی خویش تشویق
 نموده و می نماید و انتظار داریم که بهمراهی مشترکین دانشمند ادب
 سرشت خود که همه گونه مساعدت مادی و معنوی - مالی و قلمی از دور

ونزدیک باما کرده‌اند عنقریب مجله ارمغان مقام ورتبه يك مجله ادبی منزله ازهر گونه آرایش ومبرا ازهر عیب وتقصر را دارا گردد
وحید

(و من يعظم شعائر الله فانها من تقوى القلوب)

خدمت ذی افاضت مدیر روشن ضمیر مجله محترمه

(ارمغان دامت تأییداته)

با اینکه عبارات خود را برای احصای فوایدی که از تراوش قلم با قدرت آنمدیر محترم نسبت بانجمن ایرانی میرسد وافی ولایق نمیدانم و تشکرات خود را راجع بفیوضاتی که صحائف پرلطایف آنمجله ارجمند بمجمع پارسی زبان میبخشد کافی وقابل نمی‌شمارم معذک خود داری از ابراز این معنی را هم کفران نعمت دانسته وباشهادت صاحب‌دلان سخن‌سنج عرضه میدارم که این خامه و نامه که حلاوت از یاد رفته دوره باستان را در مذاق عصر حاضر تکرار و دوران سلطنت قلمی گذشتگان را در خاطر انباء جدید تذکار مینماید وبعبارت ساده محیی قلم وممد ادب ایرانیت است الحق بگردن عالم ادبیت حقی ثابت است که بسادگیش نتوان ستود و باسائیش نتوان تأدیه نمود - ازخدا می‌خواهیم که اینمجله ستوده را مؤید ومدير برگزیده‌اش را مؤید بدارد تا این مقصود گرامی بلاعقب نماند واین‌نامه نامی تأثیرات کامله خود را افاضه نماید
گرچه صفحات دلپذیر مجله فریده ارمغان که مجمع محاسن کلام